30/11/2020

Η Εκκλησία στη μάχη κατά της πανδημίας

/ Γνώμες

Γράφει ο Χάρης Κονιδάρης, διευθυντής του Γραφείου Τύπου, Ενημερώσεως και Επικοινωνίας της Αρχιεπισκοπής Αθηνών και συντονιστής του Γραφείου Τύπου της Εκκλησίας της Ελλάδος

Η Εκκλησία μας, σε αυτόν τον τόπο των Αγίων, των Ηρώων και των Μαρτύρων, ενώνει διαχρονικά ολόκληρο τον ελληνικό λαό. Πιστή στην αποστολή της και στη διδασκαλία του Ευαγγελίου, διακονεί όλους τους συμπολίτες μας και όλους τους συνανθρώπους μας, ανεξαρτήτως θρησκεύματος και πεποιθήσεων, χρώματος, φυλής, φύλου ή προσανατολισμού, πέρα και έξω από κάθε διάκριση. Σε όλη την ιστορική διαδρομή αυτού του μεγάλου έθνους, ιδιαίτερα στις κρίσιμες στιγμές των δοκιμασιών του, στην πορεία του Γένους μας, είναι σταθερά παρούσα, πάντα στην πρώτη γραμμή, πάντα αθόρυβα και σιωπηλά, πάντα ουσιαστικά και πάντα θυσιαστικά, ως ο συνεκτικός ιστός της ίδιας της κοινωνίας μας.

Στη διάρκεια των δέκα ετών της βαθύτατης κοινωνικής και οικονομικής κρίσης, που μόλις πρόσφατα παρήλθαν, έπραξε ως ώφειλε, όπως ανέκαθεν έπραττε και όπως για πάντα θα πράττει, στο πλευρό των πλέον αδυνάμων αδελφών μας και

των πλέον ευπαθών ομάδων του πληθυσμού. Και στη διάρκεια των εννέα μηνών της εθνικής δοκιμασίας της πανδημίας, που προσεύχεται και ελπίζει σύντομα να παρέλθει, με τη βοήθεια του Θεού και με τη συμβολή της επιστήμης, πράττει και πάλι ως οφείλει, από την πρώτη κιόλας ώρα. Τηρώντας ευλαβικά και όσο κανένας άλλος θεσμός και οργανισμός σε αυτή τη χώρα –πλέον ζωντανή απόδειξη άλλωστε οι άγιες ημέρες του Πάσχα, τις οποίες οι πιστοί βίωσαν αυτοπεριοριζόμενοι συνειδητά στους μικρούς ναούς των σπιτιών τους– τις οδηγίες και τις υποδείξεις και τα μέτρα των αρμόδιων υγειονομικών αρχών της πολιτείας. Γιατί υπηρετεί το υπέρτατο συμφέρον της προστασίας του ανθρώπινου προσώπου, της υγείας και της ζωής όλων μας.

Η Εκκλησία μας υπάρχει για τον άνθρωπο και χωρίς τον άνθρωπο η Εκκλησία δεν υπάρχει. Την ίδια όμως στιγμή που η Εκκλησία επιτελεί και πάλι το ενοποιητικό έργο της, κάποιες θλιβερές μειοψηφίες, κάποιες δράκες Εφιαλτών, που εκπροσωπούν τα πάσης φύσεως επικίνδυνα άκρα, επιχειρούν να κάνουν, όπως και κάνουν, αυτό που, ομοίως διαχρονικά, κάνουν. Να δηλητηριάζουν τον δημόσιο διάλογο και να διχάζουν. Τα «όπλα» τους γνωστά. Οι τερατώδεις συνωμοσιολογίες και ο μεταπρατισμός του «θρησκευτικού» φόβου. Οι σκοτεινές, βρώμικες και πρόστυχες παρασκηνιακές μεν, πλην όμως ορατές στους φύλακες, «πρακτικές» παραεκκλησιαστικών παρασίτων και τρωκτικών. Και τα αντικληρικαλιστικά τερατουργήματα και ιδεοληπτικά νευρωτικά εξαμβλώματα, πασπαλισμένα, κατά την «περιφορά» τους, είτε με το απαραίτητο καρύκευμα γιαλαντζί «κοσμοπολιτισμού» και «προοδευτικότητας» είτε με τη σος της ενδημικής στη χώρα αγοραίας δημαγωγίας.

Σήμερα, λοιπόν, περισσότερο ίσως από ποτέ άλλοτε, καθώς η εμπειρία του παρελθόντος είναι, αν και επώδυνη, διδακτική, οφείλουμε όλοι μας να απομονώσουμε αυτά τα άκρα. Που απαντά το ένα το άλλο στον δρόμο του χυδαίου λαϊκισμού και μετέρχονται όλα μαζί την αυτή δοκιμασμένη μέθοδο της διασποράς ψευδών ειδήσεων για τη δολοφονία χαρακτήρων. Το άκρο των δαιμονισμένων «ευσεβών» και των ποικίλων πλασιέ της «πίστης», που διακινούν εργολαβικά και με ψυχωτικό τρόπο «απόψεις» που βιάζουν την κοινή λογική, αλλά και κάθε λογική, και προσβάλλουν βάναυσα τα ίδια τα Θεία. «Απόψεις» που… καταργούν τους νόμους της φύσης και της φθοράς, φωνές απεριόριστα βλάσφημες και, στην ουσία, δολοφονικές. Γιατί όσοι ευκολόπιστοι ή αφελείς, «θρησκευτικά» αθύρματα των παραχαρακτών και πλαστογράφων της πίστης, πείθονται να αρνηθούν να φορούν τη μάσκα, επειδή πίσω από αυτήν κρύβεται ο… Σατανάς, ή, στο άμεσο μέλλον, πειστούν να αρνηθούν να κάνουν το εμβόλιο, επειδή μέσα σε αυτό θα κρύβεται, υγροποιημένο ή άλλως πως, το τσιπάκι του… 666, εγκληματούν και κατά των εαυτών τους και κατά των οικείων τους και κατά όλων των συνανθρώπων τους

που θα έχουν την κακή τύχη να βρεθούν στον δρόμο τους.

Το άκρο των διαφόρων παρατρεχάμενων, παραγόντων, αναλυτών, σχολιαστών και λοιπών απροσδιορίστου ιδιότητος και ταυτότητος ανεπάγγελτων, αμόρφωτων και τυχάρπαστων παρασίτων και τρωκτικών παραεκκλησιαστικών συστημάτων, που, ενίοτε και σε... συνεργασία με ανθρώπους δήθεν της Εκκλησίας, μόνον... εκκλησιαστικές προσεγγίσεις δεν μετέρχονται, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τη δική τους ατζέντα και τα συναφή τους συμφέροντα. Μουντζουρώνοντας την εικόνα της Εκκλησίας προς ικανοποίηση όσων την απεχθάνονται, «λερώνοντας» κληρικούς προς τέρψιν όσων χλευάζουν το ράσο και επιχειρώντας να στήσουν παιχνίδια διαδοχής και λοιπά παιχνίδια εξουσίας, την ώρα μάλιστα που ο Αρχιεπίσκοπος δίνει την προσωπική του μάχη, μαζί με όλους τους συνανθρώπους μας που νοσούν από τον κορωνοϊό.

Και, φυσικά, το άκρο όσων ξυπνούν και κοιμούνται με την ιδέα πώς θα στοχοποιήσουν την Εκκλησία και τους κληρικούς. Πώς θα διαπομπεύσουν και θα εξευτελίσουν τα πρόσωπα ζωντανών, δοκιμαζόμενων, όπως ο Αρχιεπίσκοπος, και κεκοιμημένων, όπως ο Μητροπολίτης Λαγκαδά, αφού ούτε σεβασμό προς τους νεκρούς δεν έχουν... Πώς θα καταστήσουν στη συνείδηση του λαού την ευεργέτιδα του έθνους αποδιοπομπαίο τράγο. Πώς θα προβάλουν τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας ως τον φιλοτομαριστή «Ηγεμόνα», που «βουτά», για να σωθεί από τον κορωνοϊό, στην άρτι αφιχθείσα από την Εσπερία, για λογαριασμό του και μόνον, μπαμλανιβιμάμπη ή «καταναλώνει», προνομιακά, πλάσματα αίματος με αντισώματα, την ώρα που το ποίμνιό του πεθαίνει... Πώς θα παρουσιάσουν τους ναούς ως τα κέντρα διασποράς του κακού, και ακόμη και αυτό το ιερό μυστήριο της Θείας Κοινωνίας, την πεμπτουσία της Εκκλησίας, στο οποίο προσέρχεται μόνον όποιος πιστός επιθυμεί, καθώς ουδείς εξαναγκάζει ουδένα να προσέλθει, ως το «φαγοπότι» του θανάτου...

Βαθύ μίσος, ασύλληπτες εμμονές, δογματισμός ολοκληρωτικής και αυταρχικής ιδεολογίας, πεζοδρομιακή δημαγωγία. Γιατί την Εκκλησία τη βλέπουν, προφανώς, ως ιδεολογικό ή άλλο αντίπαλο, έως εχθρό, που πρέπει να συνθλίψουν ηθικά και να θέσουν στο περιθώριο της δημόσιας σφαίρας και στα αζήτητα της Ιστορίας.

Η ιστορία της Ελλάδας είναι και μία ιστορία περιττών και επώδυνων διχασμών. Αρκετά όμως πληρώσαμε αυτό το νόμισμα. Δεν έχουμε πλέον τα περιθώρια να πέσουμε στην ίδια παγίδα. Ας μην επιτρέψουμε πια να καταστεί ο νέος διχασμός, που τα άκρα επιχειρούν να στήσουν, το χρόνιο υποκείμενο νόσημα που θα στείλει το έθνος μας στη ΜΕΘ με την πιθανότητα της διασωλήνωσης να είναι υψηλή.

Πηγή: kathimerini.gr